

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRATIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Noul Mitropolit al Ardealului:

Inalt Prea Sfinția Sa Dr. Nicolae Mladin

Prin mutarea la Domnul a celui ce a fost pururea pomenitul nostru Arhipăstor, Arhiepiscopul și Mitropolitul Nicolae Colan († 15 aprilie a.c.), scaunul mitropolitan al Ardealului a devenit vacant.

În vederea ocupării lui, a fost convocat Colegiul Electoral Bisericesc pe data de Duminică, 4 iunie a.c., la Palatul Patriarhiei.

Dimineața, la orele 9, în Paraclisul Sf. Patriarhii, s-a săvârșit îndătinata Doxologie, după care membrii înaltului for electoral au trecut în sala de ședințe.

Invitat de o delegație, după datină, Prea Fericitul Părinte Patriarh JUSTINIAN a intrat în sala de ședințe, împreună cu delegatul D-lui Președinte al Consiliului de Miniștri, Dl Acad. prof. Dr. AUREL MOGA, Ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale, delegatul Marii Adunări Naționale, Dl Prof. emerit P. DRĂGOESCU și Dl Prof. DUMITRU DOGARU, Secretarul general al Departamentului Cultelor de pe lângă Consiliul de Miniștri, precum și cu I. P. S. și P. S. Ierarhi membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Ocupînd scaunul prezidial, P. F. Patriarh propune să fie desemnați secretarii Colegiului Electoral Bisericesc. Se face apelul nominal.

Invitat de Prea Fericitul Patriarh-Președinte, Dl Secretar general D. Dogaru dă citire Decretului Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România pentru deschiderea Colegiului Electoral Bisericesc.

După aceea, P. F. Patriarh-Președinte a rostit cuvîntarea de deschidere, elogînd personalitatea fostului Mitropolit al Ardealului, Nicolae Colan, și subliniind marea răspundere ce revine membrilor Colegiului Electoral Bisericesc de a alege un succesor care să continue și să dezvolte opera înaintașilor săi de scaun.

Adresîndu-se Colegiului Electoral Bisericesc, P. F. Sa a spus:

Onorat Colegiu Electoral Bisericesc,

În ziua de 15 aprilie 1967 s-a mutat către Domnul, după o lungă și grea suferință, Nicolae Colan, arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu, mitropolit al Ardealului, timp de peste 30 de ani membru al Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Mitropolitul Nicolae Colan s-a născut la 28 noiembrie 1893 în satul Arpătac din Țara Birsei, ca fiu al unei familii de țărani cu modestă stare materială. A căpătat cunoștințe de carte la școala din sat și mai apoi la liceul ortodox român „Andrei Șaguna” din Brașov. După ce a absolvit cursurile Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu și ale Facultății de

Inalt Prea Sfinția Sa
Dr. NICOLAE MLADIN
Mitropolitul Ardealului

Litere a Universității din București, a fost trimis pentru mai temeinice desăvîrșiri în cele ale cărții la Universitatea din Berlin, unde s-a specializat în studiul Noului Testament.

Intors în țară, timp de aproape 15 ani, a fost, pe rînd, secretar arhiepiscopesc la Mitropolia din Sibiu, profesor de studiul Noului Testament și rector al Academiei teologice „Andreiane”, secretar general al Asociației clerului ortodox român din Ardeal, de mai multe ori deputat eparhial și, totodată și un susținător cald, competent și generos al mișcării național-culturale dusă în sînul nației române de peste munți de „ASTRA”, — Asociația transilvană pentru cultura și literatura poporului român.

În anul 1934 a intrat în cler, iar la 29 aprilie 1936 a fost ales episcop al Vadului, Feleacului și Clujului. A fost tuns în monahism la Mănăstirea Cozia, străve-

chea ctitorie a lui Mircea cel Bătrîn, cel care a fost stăpîn și în Ardealul vecin, apoi hirotonit arhieru-episcop, și la 29 iunie același an a fost instalat în fruntea eparhiei.

Concomitent cu aceste vrednicii de înaltă răspundere, vlădica Nicolae Colan s-a arătat și un iscusit minutor al condeiului. Scrisul său înaripat a fost permanent prezent în paginile Gazetei Transilvaniei, ale Telegrafului Român, ale Revistei Teologice — căreia între anii 1923 și 1936 i-a fost director — ale Anuarului Academiei Teologice și ale revistei de familie „Viața Ilustrată”, pe care el însuși a înființat-o în anul 1934. În același timp, a condus și „Biblioteca Bunului Păstor” și colecțiile de scrieri religioase: „Problemele vremii”, „Cărțile vieții” și „Venii de luați lumină”, și a contribuit la crearea colecțiilor de cărți teologice, apărute în editura arhidiecezană de la Sibiu: „Seria teologică”, „Seria didactică”, „Popasuri duhovnicești” și „Venii la Hristos”.

Ca profesor și rector al Academiei teologice, el a pregătit multe serii de slujitori ai altarului și, totodată, a dat la lumină o seamă de lucrări teologice: Sfîntul Pavel către Filimon, Creștinismul și sclavia (1925), Biblia și intelectualii (1929), Cartea Sf. Pavel către Efeseni (1930), traducerea românească a cărții lui Förster: Hristos și viața omenească (1925) și altele.

Cînd în anul 1936 a trecut la Cluj, ortodoxii de acolo l-au primit cu multă simpatie, căci el, cel plăcut și blajin la înfățișare, „împunea ca ierarh, se afirma ca orator, sclipea ca scriitor și cărturar, nefiind niciodată zăbavnice cînd era vorba de manifestări românești care-i reclamau prezența și părtășia efectivă”. De la început episcopul Nicolae Colan și-a făurit temeinic loc în sufletul și inima tuturor românilor din partea de sus a Ardealului, pe care nu i-a părăsit nici chiar atunci cînd stăpîniri străine au frînt cu forța trupul țării Ardealului. Timp de peste patru ani, el a desfășurat aici, în pămîntul românesc răstluit patriei sale prin funestul dictat de la Viena, o rodnică activitate duhovnicească, culturală și patriotică, „înlesnind cu tact și înțelepciune” conviețuirea credincioșilor săi cu minoritățile naționale și cu cultele conlocuitoare din tot Nordul Transilvaniei, peste care acum păstorea. Și în clipele de răgaz pe care i le lăsa, mai ales intensă sa acțiune de păstrare și întărire a românismului în acea parte

Noul Mitropolit al Ardealului: Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Nicolae Mladin

de fără vremelnice înstrăinată, el a purces și la săvârșirea unei mai vechi preocupări: talmăcirea în românește a Noului Testament, care a apărut la Cluj în două ediții — în anii 1942 și 1945.

Pentru toate aceste merite și mai cu seamă pentru strădania sa de a păstra vie flacăra românismului în partea de țară ruptă din trupul Patriei, în anul 1942 el a fost ales membru activ al fostei Academii Române, în locul ce fusese ocupat de marele profesor și diplomat român, Nicolae Titulescu, pînă la 17 martie 1941, cînd a decedat.

Pășirea lui, ca membru activ, peste pragul înaltului for de cultură, a avut loc deabia în anul 1945, cînd a dezvoltat o comunicare, ce purta un plin de semnificație titlu: „Biserica neamului și unitatea limbii românești”. Răspunzîndu-i-se după obicei, i se mărturisea deschis că alegerea sa printre membrii activi ai Academiei nu este altceva decît cernerea „poleiului de aur al recunoștinței peste strădaniile generațiunii care, cu nemișorată încredere în răscumpărarea neamului, s-a legat de glia „pierdută” temporar dincolo de Feleac”.

Chiar în anul în care el era primit solemn la Academie, zările istoriei transilvănene s-au luminat. Nordul Ardealului eliberat de sub stăpînirea străină a fost restituit Patriei-mame. Neobosit, ca întotdeauna, episcopul Nicolae Colan s-a arătat și acum pârtaș la lecuirea ranelor lăsate în Eparhia sa de eșemerul ocupant, și-a dat contribuția la așezarea cea nouă a Țării și s-a manifestat ca osîrduitor luptător pentru pace și prietenie între oameni și popoare.

După o păstorie la Cluj, de peste două decenii, episcopul Nicolae Colan, a cărui activitate, precum observa ilustrul bărbat de Stat, Dr. Petru Grozaz, s-a „împletit cu marile cotituri din viața poporului nostru și cu năzuințele contemporanilor săi încadrați în zbuciumul și lupta acestui popor”, în ziua de 23 mai 1957, a fost ales arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al Ardealului, pășind astfel în scaunul vlădicesc de peste munți, cinstit în trecut de ierarhi destoinici, ca: Ioan de Prislop, Simion Ștefan, Sava Brancovici, Andrei Șaguna și Nicolae Bălan. Din cei aproape 10 ani pînă la decesul său din ziua de 15 aprilie a acestui an, el a cîrmuit Biserica ortodoxă română din Ardeal, în plină vigoare numai 5 ani — căci ultimii 5 ani a fost în neputință, din cauza unei grele suferințe.

Astfel a trecut prin această viață vlădica Nicolae Colan de la Sibiu, care, prin ceea ce a săvîrșit, trăind în lumea de aici, înscrie o istorică pagină în viața Bisericii noastre strămoșești. Plecînd dintre noi, el a lăsat în urmă amintirea unui om de caracter, iubit și stimat de toți, care cu sinceritate a dorit pacea și buna învoire între oameni și neamuri, a unui om care, datorită „înțelegerii profunde pe care o avea pentru setea de libertate și dorința de unitate a poporului nostru și pentru îndreptățita noastră aspirație la o viață demnă”, a știut „să îmbine în mod fericit grija pentru problemele religioase ale credincioșilor săi, cu atenția permanentă pentru interesele și preocupările lor sociale”; a unui om, care, prin firea, umanismul și convingerile sale, în toată vremea, a desfășurat o susținută acțiune

„pentru înflorirea unui climat de bune raporturi între Biserica Ortodoxă Română și celelalte culte, pentru buna înțelegere și înfrățire dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare; a unui învățat dascăl de teologie ortodoxă, a unui bun păstor cumpănit în fapte și nedespărțit de turma sa în clipele cele mai grele; a unui înflăcărat patriot, a unui teolog erudit, a unui om de aleasă cultură, a unui luminat ierarh, care întotdeauna a rămas lîngă popor, slujindu-l cu căldură și abnegație, înfruntînd împreună cu el vitregiile și greutățile vremii și în tot timpul dorind cu ardoare a-l vedea unit, fericit și trăind laolaltă în țara lui liberă și independentă; și, în sfîrșit, a unui vlădică neobosit, care după exemplul iluștrilor săi înaintași, șezători în scaunul istoric al Mitropoliei Ardealului, și-a închinat viața slujirii Bisericii și Patriei.

În amintirea Mitropolitului Nicolae Colan propun să păstrăm un minut de reculegere.

Fie ca pilda vieții lui, în toate manifestările ei, să rămînă pentru noi toți un luminos imbold de susținută activitate, spre binele harnicului nostru popor, slava Bisericii strămoșești și fericirea Patriei.

Veșnică să-i fie amintirea și sufletul lui nobil odihnească-se în pace, în sălașul celor aleși ai Domnului!

Onerat Colegiu,

V-am făcut pîrintească postire pentru ca, potrivit rînduierilor Sfintelor Canoane și Statutului de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române, să ne sfătuim și să chibzuim cu toată înțelepciunea la completarea locului vacant de Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului, cu o persoană, care să fie un demn urmaș al înaintașilor săi, în scaunul Mitropoliei Ardealului și la înălțimea așteptărilor clerului și credincioșilor acestei Eparhii, de a avea un conducător luminat și bun cîrmaci al lor, în viața aceasta frămîntată de spiritul înnoitor al socialismului în Țara noastră.

Suspend ședința o jumătate de oră, pentru a Vă consulta cu membrii Adunării Eparhiale de la Sibiu, asupra candidatului pe care doresc să-l alegă.

Bunul Dumnezeu să vă dăruiască tuturor gîndul cel mai bun.

Ședința s-a întrerupt, apoi, pentru o jumătate de oră, spre a se da posibilitatea membrilor Colegiului Electoral Bisericesc de-a se consfătui.

La redeschiderea ședinței, s-a dat citire art. 130 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, care stabilește procedura alegerilor de ierarhi.

S-a trecut apoi la operația votării, fiecare membru al înaltului for electiv exprimîndu-și voința prin vot direct și secret.

Călduros aplaudați, votează I. P. S. și P. S. Ierarhi Membri ai Sfîntului Sinod, înalții demnitari de Stat, rectorii Institutelor Teologice de grad Universitar din București și Sibiu, și ceilalți membri ai Colegiului Electoral Bisericesc.

După despuierea scrutinului, Prea Fericitul Patriarh-Președinte anunță — în aplauzele tuturor — că Colegiul Electoral Bisericesc a ales ca Arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului pe Înalt Prea Cuviosul Arhimandrit Dr. NICOLAE MLADIN, profesor la Institutul Teologic de grad Universitar din Sibiu, care a întrunit unanimitatea voturilor exprimate.

P. F. Patriarh Justinian a felicitat călduros pe noul ales și i-a urat păstorie îndelungată și

rodnică în scaunul cel mai de sus al Bisericii ortodoxe ardelenne, spre binele obștei dreptcredincioase din această parte a țării noastre dragi și spre fericirea întregului popor român.

Vădit mișcat, a luat cuvîntul nou-alesul Arhiepiscop al Bisericii ardelenne, I. P. Cuv. Arhim. Dr. NICOLAE MLADIN, care a spus:

Prea Fericite Părinte Patriarh, Domnule Secretar General al Departamentului Cultelor,

Înalt Prea Sfințiile Voastre și Prea Sfințiile Voastre,

Mărit Colegiu Electoral,

E greu să spun în cuvinte ceea ce simt în aceste momente solemne, cînd Prea Fericitul Patriarh Justinian, Părintele nostru al tuturor, îmi împărtășește rezultatul votului Colegiului Electoral bisericesc. Votul acesta mărturisește încrederea și prețuirea clerului și credincioșilor, ai căror reprezentanți sînteți, față de un dascăl, care socotea ca misiune a vieții sale altarul și catedra, amvonul și condeiul. Așa-mi făurisem gîndul: să-mi zidesc toată ființa în sufletele studenților teologi, în inimile celor ce-mi citeau slova și celor ce ascultau graiul predicatorului. Iată însă că măritul Colegiu Electoral mă cheamă la o nouă misiune, mai înaltă și mai grea, mai complexă. Căci nu-i tot una să scrutezi cu gîndul adîncurile necuprinse ale credinței creștine, să descifrezi cu mintea legile de desfășurare ale vieții în permanentă mișcare, să fii pasionat de probleme, însetat mereu de a descoperi noi perspective și noi orientări, cu a fi pus în fruntea unei Arhiepiscopii, unei Mitropolii și a conduce viața bisericească din acea parte de țară. Unul este dascălul, condeierul, predicatorul, care chiar dacă nu rămîne suspendat în zona abstracțiilor goale, ci se străduiește să reflecte concretul, să răsîrîngă în gînd și cuvînt viața însăși și să-i lumineze cărările, totuși influențează mai mult indirect asupra vieții, adică spiritual, prin forța cuvîntului scris, sau vorbit. Altul este ierarhul care stă la cîrma Bisericii, chemat să plămădească viața, să dea trup duhului, să dea trup gîndului, adică — cu darul lui Dumnezeu — să împlinească iarăși și iarăși cuvîntul Scripturii ce zice: „Și Cuvîntul trup s-a făcut!” (Ioan 1, 14). Existența unuia se petrece mai mult în zona liniștită a gîndului, deci poate fi de intensă combustie spirituală. Existența celuilalt se petrece mai mult în zona învolburată a faptei, care cere și alte calități decît cele ale dascălului, cu toate că omul de acțiune trebuie să fie deopotrivă și un dascăl și un profund gînditor.

De aceea pășesc cu sfială din zona liniștită a dascălului de teologie spre zona învolburată a conducătorului. Sfiala aceasta este însă întrucîtva domolită de gîndul că „vocea poporului este vocea lui Dumnezeu”, și că dacă Dumnezeu te cheamă prin glasul reprezentanților Bisericii Sale, nu există decît un singur răspuns: „Iată-mă, Doamne! Vin să fac voia Ta!” Dacă Domnul mă cheamă să fiu păstor, să urmez Lui, Cel ce este Păstorul cel Mare; dacă Biserica mă cheamă să slujesc într-o nouă treaptă, îmi plec fruntea spre ascultare, spre supunere. O fac aceasta din convingerea că nu voi fi lăsat singur numai cu puținele mele puteri, ci Domnul mă va ajuta și va călăuzi pașii mei pe calea cea dreaptă și Biserica cu

ierarhii, preoții și credincioșii ei — va fi alături de mine, mă va sprijini, mă va îndruma.

Mărit Colegiu Electoral,

Care este zestrea, cu care pot veni în întâmpinarea chemării ce mi se face? Este tot ce am moștenit de la strămoși și părinți, tot ce mi-au dăruit plaiurile țării, graiurile poporului și ale istoriei, dumnezeieștile haruri ale Bisericii. Fiu de muncitor miner, vlăstărit din rădăcina vînjoasă a moșilor, care au cutremurat mai multe veacuri istoria Transilvaniei, crescut între mineri, port în mine setea după dreptate, după libertate și după unitate națională, care și-a găsit împlinirea

pioasă amintire Nicolae Colan — să cunosc tradițiile Bisericii din Transilvania, să-mi dezvolt capacitățile și să dau pe amvon, la catedră, la foaie, la reviste, în cărți și broșuri tot ce-am adunat în zile și nopți de studiu și meditație.

De la marea cotitură din 23 August 1944 pînă astăzi am sprijinit și sprijin viața cea nouă din patria noastră, făurită de oamenii muncii de la orașe și sate. Fiu de muncitor miner, m-am simțit și mă simt „un om între oameni“, unul din milioanele de muncitori cu brațele și cu mintea care au pus temelile României Socialiste, muncesc cu elan pentru ridicarea ei pe noi culmi de civilizație și luptă

consolidăm tradițiile ortodoxe, românești și ecumeniste din Transilvania. Voi căuta să continui — în cadrul Patriarhiei Române — tradiționalele bune relații ale Mitropoliei Ardealului cu Episcopia Misionară Ortodoxă Română în America, între ai cărei clerici și credincioși, mulți sînt originari din părțile acestei Mitropolii.

Ca arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române de Alba Iulia și Sibiu, mă voi strădui să fructific moștenirea înaintașilor din amîndouă „stranele“, care, legați de popor și de tradițiile lui strămoșești, sufletul și-au pus pentru cucerirea libertății, pentru realizarea unității naționale și pentru înfrățirea tuturor credincioșilor în aceeași lege românească. Nu voi uita niciodată pe marii ierarhi, ca Sava Brancovici, Inochentie Micu Clain, Andrei Șaguna ș.a., pe luptătorii pentru neam și

Prea Fericitul Patriarh JUSTINIAN proclamă ales ca Arhiepiscop și Mitropolit al Ardealului pe I. P. Cuv. Prof. Dr. NICOLAE MLADIN

Solemnitatea recunoașterii alegerii — la Departamentul Cultelor

în vremea noastră. Simt că pulsul vieții este fierbinte, că viața este dinamism, o tensiune spre piscuri tot mai înalte.

Din familie am învățat să împletesc rugăciunea cu munca, credința cu patriotismul, iubirea de ortodoxia românească cu frăția față de cei de alte culte și naționalități. Imnele religioase se împreunau cu cîntecele patriotice, în care răsunau ecurile revoluției de la 1848, ale luptei lui Avram Iancu, și ale unității naționale înfăptuită în 1918.

Am crescut în țara românească, în școala românească, în Biserica românească, fiind fiu al unui popor care și-a cucerit independența și unitatea, fiu al unei Biserici care cuprinde pe toți credincioșii ortodocși români de pretutindeni. De aceea — ca fiu al provinciei natale — m-am simțit și mă simt încadrat în marea unitate românească și ortodoxă de pe toate plaiurile țării.

Terminînd liceul, am socotit că mă pot realiza mai deplin pe calea teologiei. Am obținut licența și doctoratul la Facultatea de Teologie din București. Marele mitropolit Nicolae Bălan m-a așezat la „Mănăstirea Brîncoveanu“ de la Sîmbăta de Sus, m-a trimis la studii de specializare în Viena și m-a numit la catedra de teologie morală de la Institutul teologic din Sibiu, mai apoi și redactor la „Telegraful Român“. Astfel am avut posibilitatea ca — sub călăuzirea lui părintească și înțeleaptă — precum și a I. P. S. Mitropolit Iustin Moiescu și a mitropolitului de

pentru pace și înfrățire între popoare.

Am sprijinit și sprijin duhul de înnoire, duhul apostolatului social din Biserica reîntregită, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian, și am adus obolul sufletului la realizarea și consolidarea unității în credința strămoșească. Am contribuit la bunele relații cu celelalte culte și la legăturile cu celelalte Biserici pe linia ecumenismului și a luptei pentru pace.

Aceasta e — pe scurt — zestrea cu care mă prezint în fața noilor însărcinări la care sînt chemat: armonizarea credinței ortodoxe cu atașamentul față de patrie și față de popor, față de progresul social și uman multilateral.

Mărit Colegiu Electoral,

În acest moment solemn privirile mi se îndreaptă înainte spre obligațiile ce-mi revin în viitor. Ca membru al Sfîntului Sinod mă voi sili să conlucrez cu Înălții membrii ai Sfîntului Sinod, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian, la întărirea unității Bisericii noastre și la buna desfășurare a activității ei, atît pe plan intern cît și pe plan extern.

Ca mitropolit al Ardealului voi promova bunele relații cu celelalte Mitropolii și îndeosebi cu Mitropolia Banatului, de care ne leagă trecutul istoric și unele tradiții și obligații comune. De asemenea voi căuta ca în frățească împreună-lucrare cu Prea Sfințitul Teofil al Clujului și Prea Sfințitul Valerian al Oradiei să întărim unitatea bisericească, să continuăm și să

lege ca Horia, Cloșca și Crișan, Sofronie de la Cioara, Samuil Micu Clain, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Gheorghe Lazăr, Avram Iancu ș.a., pe toți aceia care au adus contribuția lor la actul istoric din 1—21 octombrie 1948. Dezvoltînd aceste tradiții de luptă pentru unitate națională și unitate în legea strămoșească, răspunzînd cerințelor actuale ale poporului, ale credincioșilor și preoților, voi căuta ca întreaga preoțime și toți credincioșii să se simtă una în casa părinților lor, în credința strămoșească și în credincioșia față de poporul român, față de Republica Socialistă România, patria noastră a tuturor.

Credincios spiritului Ortodoxiei românești, lucrînd la buna desfășurare a vieții noastre bisericești, voi întări totodată legăturile frățești cu celelalte culte și naționalități și mă voi strădui ca duhul păcii și al conlucrării pentru binele poporului să fie mereu viu.

Acestea mi se par a fi problemele mari care îmi stau în față, unele probleme comune în tot cuprinsul Bisericii Ortodoxe Române, altele probleme specifice istoriei și situației Bisericii Ortodoxe Române din Transilvania.

Mărit Colegiu Electoral,

Muțumind Prea Fericitului Patriarh Justinian, Înalt Prea Sfințitor și Prea Sfințitorilor Ierarhi, Dumneavoastră tuturor, clerului și credincioșilor pentru încrederea ce mi s-a acordat, Vă rog să-mi dați tot sprijinul în noua și greaua sarcină spre care pășesc cu sfială, și nu mă îndoiesc că nu mă veți lipsi niciodată de acest ajutor frățesc.

Cu această încredințare, înalt gînd de rugă spre Părintele Luminilor de la Care

vine toată darea și tot darul cel desăvârșit, ca să-mi lumineze mintea, să-mi întărească voința, să-mi desăvârșească dragostea, spre a putea sluji cu întreaga mea ființă Sfânta Lui Biserică și mândra Țară Românească.

Cu Dumnezeu înainte spre noi zări de lumină, de pace și progres.

Cuvîntarea a fost călduros aplaudată.

După aceea, rugat de P. F. Patriarh-Președinte, Dl. Secretar general Prof. D. Dogaru a dat citire Decretului Consiliului de Stat pentru închiderea ședinței.

Nou-alesul Mitropolit al Ardealului a primit felicitări călduroase din partea membrilor Colegiului Electoral Bisericesc și a invitaților la ședință.

La orele 14, în Palatul Patriarhal, Sf. Patriarhie și Arhiepiscopia Sibiului au dat o agapă, la care au luat parte membri Colegiului Electoral Bisericesc și ai Adunării Naționale Bisericești, precum și numeroși invitați.

La masă, au rostit cuvîntări: P. C. Rector Dr. Sofron Vlad (Sibiu) în numele Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Sibiului și al Institutului Teologic Universitar din Sibiu; Dl. Iuliu Georgescu, din partea credincioșilor Arhiepiscopiei Sibiului; P. C. Rector Dr. N. I. Nicolaescu, în numele Colegiului Electoral Bisericesc și al In-

stitutului Teologic Universitar din București; I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Banatului, în numele tuturor aceluia cu care noul ales va avea să lucreze și P. Sf. Episcop Valerian al Orașiei în numele Episcopilor sufragane ale Mitropoliei Ardealului.

Toți vorbitorii au dat expresie bucuriei pricinuite de această alegere, au făgăduit sprijin noului ales întru îndeplinirea înaltei sale misiuni și i-au făcut urări cordiale de păstorie încununată de roade bogate.

A răspuns, mulțumind tuturor, nou-alesul Mitropolit al Ardealului, Părintele Profesor Dr. Nicolae Mladin, arătînd năzuințele de care este însuflețit și exprimîndu-și hotărîrea de-a fi totdeauna gata la săvîrșirea a tot lucrul bun și de folos pentru Biserică și pentru Patrie.

*

Numeroase telegrame de felicitare — din toate părțile Patriarhiei Române și de la P. Sf. Episcop Victorin din America — au sosit în aceeași zi pe adresa noului nostru Arhipăstor.

*

Marți, 6 iunie a.c., nou-alesul Mitropolit al Ardealului, Părintele Prof. Dr. Nicolae Mladin, a luat parte la Doxologia săvîrșită în Paraclisul Sf. Patriarhii, cu prilejul împlinirii a 19 ani de cînd Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian a fost așezat la cîrma Bisericii Ortodoxe Române.

Recunoașterea alegerii noului Mitropolit al Ardealului

După alegere, Sfîntul Sinod al Bisericii noastre a făcut cercetarea canonică a acestui act și l-a întărit, potrivit prevederilor legiurilor bisericești în vigoare.

Miercuri, 7 iunie a.c., la Departamentul Cultelor, s-a desfășurat solemnitatea recunoașterii Părintelui Profesor Dr. NICOLAE MLADIN în funcția de Arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului.

S-a dat citire Decretului Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România prin care este recunoscută alegerea făcută de Colegiul Electoral Bisericesc în 4 iunie a.c. După aceea, în aplauzele asistenței, Dl. Secretar General Prof. D. Dogaru a înmînat nou-alesului Mitropolit al Ardealului Decretul Consiliului de Stat.

Mulțumind pentru încrederea arătată de Înalta Ocîrmuire de Stat, a luat cuvîntul I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Dr. NICOLAE MLADIN, spunînd:

Domnule Secretar General
al Departamentului Cultelor,

Trăiesc astăzi o bucurie nouă, unul din cele mai însemnate momente ale vieții mele. Căci, după ce am fost ales de Colegiul Electoral Bisericesc Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului și după ce Sfîntul Sinod a săvîrșit cercetarea canonică, iată vine Ocîrmuirea Patriei noastre scumpe și îmi acordă recunoașterea în această înaltă slujire.

Avînd această înaltă recunoaștere în scaunul arhiepiscopesc și mitropolitan, voi putea trece la cîrmuirea clerului și credincioșilor din acea parte de țară. Simt că e datoria mea de a respecta întru totul legile Statului, de a mă identifica cu interesele superioare ale poporului și a îndruma pe preoți și credincioși la sprijinirea muncii lui pentru înflorirea României Socialiste, pentru ridicarea ei pe noi culmi de civilizație și progres.

Profund emoționat de cinstirea ce mi se acordă, zic și eu cu psalmistul: „Ce voi răsplăti Domnului pentru tot ce a făcut mie?” (Ps. 115, 3) și mă întreb: ce voi răsplăti Patriei și poporului pentru ceea ce mi-au dăruit mie? Căci ei — Patriei

— îi datorez — prin voia Domnului — tot ceea ce am mai bun în ființa și viața mea. Ea mi-a dăruit moștenirea ce au transmis-o părinții din părinți, plaiurile ei mi-au întipărit în suflet frumuseți peste frumuseți, graiurile ei mi-au vorbit despre permanența poporului român pe aceste meleaguri, despre luptele lui pentru independență, unitate națională și progres social, creațiile ei artistice mi-au descoperit frumusețea sufletului românesc, la sînul ei de mamă m-a ocrotit și m-a hrănit cu marile elanuri și înfăptuiri de astăzi, cu visurile mărețe ce se arcuiesc ca un curcubeu peste veacuri. Față de Patria scumpă, Republica Socialistă România, împlinire deplină a visurilor seculare, creată prin vrerea, munca și sufletul întregului popor, sînt chemat să slujesc cu dăruirea tuturor forțelor mele și ca un bun fiu al ei să fructific darurile primite, spre binele poporului.

Domnule Secretar General,

A conduce, a fi cîrmuitor bisericesc în Duhul lui Hristos însemnează a sluji din dragoste lui Hristos și Bisericii Sale, a sluji din dragoste Patriei și omenirii întregi. Cînd ierarhul se identifică — prin iubire — cu Biserica sa, și cheamă pe preoți și credincioși să pășească împreună cu el pe urmele lui Hristos, atunci are el autoritatea adevărată și deplină a cîrmuitorului de suflete. Cînd ierarhul se identifică — prin iubire — cu destinele poporului și cheamă pe preoți și credincioși să slujească împreună cu el interesele superioare ale Patriei, atunci are el autoritatea eficientă a cîrmuitorului spiritual. Iar a te identifica cu Hristos și Biserica Sa, însemnează totodată a te identifica cu omenii, deci cu poporul, cu omenirea. Căci de vreme ce Fiul lui Dumnezeu s-a făcut om, El s-a solidarizat cu omul, nu numai în general, ci cu omul concret, cu toate caracteristicile lui personale, naționale sau sociale. De aceea, cel ce iubește pe Hristos acela iubește și pe om, acela iubește și patria. Iar cel ce zice că iubește pe Dumnezeu, dar pe aproapele său îl

urăște, sau nu-și iubește Patria sau urăște pe alte popoare, mincinos este — conform cuvîntului Sfîntului Apostol Ioan, Apostolul iubirii (I Ioan 4, 20—21).

Această impletire între iubirea de Hristos și iubirea de popor — întrupată în viața Mintuitorului, a Sfinților Apostoli și a Sfinților Părinți ai Bisericii noastre a fost o realitate și este o realitate vie în Biserica Ortodoxă care — considerînd națiunile și limbile ca realități istorice voite și binecuvîntate de Dumnezeu (Matei 28, 19; Fapte Apost. 2, 3—4), s-a organizat în Biserici Ortodoxe naționale Autocefale. Biserica Ortodoxă Română fără a-și pierde ecumenicitatea, a întrupat și întrupează într-un mod propriu acest fapt. Biserica Ortodoxă a fost un factor de seamă al unității poporului român, al începuturilor limbii literare și literaturii române, ce se adresa „seminției românești” de pretutindeni, și a luptei pentru libertate, unitate națională și progres social.

Aceasta a rămas realitate vie și atunci cînd împărații străini ne-au despărțit în două Biserici românești, pentru că clerul și credincioșii din cele „două strane” au păstrat neschimbată unitatea lor și au luptat împreună — cum arată generația de la 1848 s. ex. — pentru libertatea și unitatea poporului român.

Pe linia aceasta evanghelică și tradițională a identificării cu Hristos și — în Hristos — cu poporul, cu destinul lui istoric de grele încercări și luminoase biruinți, pășește Biserica noastră și astăzi în mod firesc, în condițiile saltului istoric din ultimele decenii realizat în Patria noastră. Ea este alături de popor, sprijinește mărețele lui realizări și se bucură de marile lui biruinți, de înaltul prestigiu al României Socialiste între popoarele lumii.

Fiind Biserică Ortodoxă Română Autocefală, cu conducere proprie, care nu primește porunci din afara granițelor Țării, Biserica noastră sprijinește în felul acesta bunul cel mai scump al poporului român: independența, suveranitatea, unitatea lui. Că independența, suveranitatea și unitatea unui popor să nu fie știrbită, ci să fie întreagă, se cere ca să se asigure nu numai independența lui economică, culturală și politică, ci și independența religioasă a preoților și credincioșilor din sînul aceluia popor. E împotriva Duhului lui Hristos ca preoți și credincioși să fie manevrați sub mască religioasă de forțe din afara Țării și potrivnice intereselor poporului. Marele act istoric al reîntregirii bisericești din 1948 are — în acest context — nu numai însemnătate bisericească, ci și însemnătate națională. Cînte și glorie se cuvin tuturor celor ce de-a lungul secolelor au luptat pentru unitatea în legea strămoșească și în slujirea poporului (ca: Sofronie de la Cioara, Samuil Micu Klein, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Horia, Cloșca și Crișan, Gheorghe Lazăr, Mitropolitul Șaguna, ș.a.). Cînte și glorie se cuvin tuturor inițiatorilor și făuritorilor Reîntregirii bisericești și tuturor celor ce aduc contribuția lor zi de zi, clipă de clipă, la întărirea unității bisericești și unității poporului român.

Prin faptul că Biserica noastră este Biserică Autocefală, egală cu celelalte Biserici Ortodoxe în relațiile frățești și de egalitate cu ele sau cu alte confesiuni, ea sprijinește activitatea intensă a întregului nostru popor pentru pace și colaborare între popoare.

Domnule Secretar General,

Cele spuse mai sus cuprind și îndatoririle ce simt că-mi revin ca Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe de Alba Iulia și Sibiu și ca Mitropolit al Mitropoliei Ardealului. Făgăduiesc să samăn în sufletele preoților și credincioșilor iubirea înflăcărată față de România Socialistă, entuziasmul pentru marile biruinți ale poporului și pentru luminoasele perspective ale viitorului, ca ei să-și împlinească cu vrednicie toate datoriile cetățenești-patriotice și prin muncă neprecupețită să sprijinească poporul în realizarea idealurilor lui.

Voi căuta să păstrez cu scumpătate monumentele bisericesti, care mărturisesc nu numai despre viața bisericească română, ci și despre permanența poporului român pe aceste plaiuri, despre istoria și forța creatoare de cultură a acestui popor. Prețuirea și grija deosebită arătată de Ocîrmuirea Țării noastre acestor monumente istorice este pentru mine, pentru clerici și credincioși, un îndemn de a le prețui și mai mult și a face din ele focare de educație patriotică.

Mă voi strădui să promovez și să întăresc relațiile frățești cu celelalte culte, pe temeiul ecumenismului creștin și al patriotismului constructiv, care ne leagă pe toți de patria noastră comună și ne îndeamnă să fim buni cetățeni ai României Socialiste, care îmbrățișează cu aceeași dragoste pe toți fiii ei, fără deosebire de naționalitate sau credință religioasă.

La fel voi căuta să fiu — în relațiile cu cei din alte țări — un mesager al păcii și iubirii, al strădaniilor Bisericii și poporului nostru pentru înfrățire și colaborare între popoare.

Domnule Secretar General,

Cu aceste gânduri și angajamente, mulțumirile mele se îndreaptă către Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România, care prin Decretul de recunoaștere mă învrednicește de încrederea sa. Aceasta constituie pentru mine cinstirea cea mai de preț. Asigur înțeleapta Ocîrmuire a Patriei noastre că voi sluji cu dragoste și devotament interesele superioare ale poporului.

Îngăduiți-mi, Domnule Secretar General, să mulțumesc cu căldură Domniei Voastre și colaboratorilor Dumneavoastră pentru sprijinul continuu pe care l-am avut din partea Departamentului Cultelor. Mă voi strădui să folosesc acest sprijin pentru promovarea gândurilor ce am împărtășit astăzi.

Credincios lui Hristos, Domnul și Mintuitorul sufletelor noastre, atașat legii strămoșești, lucrător al înfrățirii între Biserici și popoare, între Biserica Ortodoxă Română și celelalte culte, între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, rog pe Bunul Dumnezeu să-mi ajute să slujesc cu devotament și dăruire desăvârșită avîntul nestăvilit al Patriei noastre scumpe spre noi culmi de progres, ca numele ei să strălucească cu fală între celelalte popoare ale lumii. În acest sens chem pe toți cei prezenți, și prin ei pe clericii și credincioșii tuturor cultelor din Țara noastră, să fim buni fii ai Patriei noastre comune, să muncim pentru propășirea poporului și să aducem contribuția noastră la împlinirea marelui ideal evanghelic și general uman: pace și înfrățire între toate națiunile pămîntului.

A răspuns Domnul Profesor Dumitru Dogaru, secretarul general al Departamentului Cultelor de pe lângă Consiliul de Miniștri al Republicii

Socialiste România. Domnia sa a subliniat faptul că I. P. S. Dr. Nicolae Mladin a ținut să expună cu acest prilej gânduri și năzuințe care îl vor călăuzi în înalta funcțiune pe care o începe.

DI Secretar General s-a referit, în continuare, la unele particularități istorice ale acestei părți a țării noastre în care I. P. S. Dr. Nicolae Mladin își va desfășura misiunea, arătînd că în

După hirotonirea într-un arhiereu, la Catedrala Sfintei Patriarhii

trecut clerul și episcopii au stat alături de popor, străduindu-se să-i fie de folos în forma potrivită condițiilor respective. De asemenea, clerul ardelean de atunci păstra legături cu ierarhia ortodoxă română din celelalte părți românești, îndeosebi cu Mitropolia din Tirgoviște, contribuind la legăturile de unitate ale poporului român.

Dintre sarcinile actuale, DI Secretar s-a referit și la atenția pe care I. P. S. Dr. Nicolae Mladin își propune să o acorde clerului, fost un timp despărțit bisericește de tradițiile românești.

În continuare, DI Secretar General a mai spus că hotărîrea I. P. S. Dr. Nicolae Mladin de a păstra și bune legături cu reprezentanții celorlalte culte, care sînt în același timp și formațiuni minoritare din punct de vedere național, va reprezenta o contribuție importantă la unitatea tuturor locuitorilor țării noastre. Conducerea de astăzi a poporului nostru respectă dreptul minorităților naționale din Republica Socialistă România de a-și trăi — în mijlocul poporului român și în colaborare cu el — specificul lor de viață.

Pentru gândurile exprimate, pe care le întîmpină cu deosebită satisfacție, DI Secretar General a urât I. P. S. Dr. Nicolae Mladin: „Fiți sănătos și puternic ca să le puteți aduce la îndeplinire“.

La această solemnitate au luat parte: II. PP. SS. Ierarhi membri ai Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, numeroși șefi de culte, membri permanenței Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, rectorii celor două Institute teologice ortodoxe din București și Sibiu, vicari eparhiali și consilieri eparhiali, profesori de teologie, directori de seminarii teologice, protopopi din Arhiepiscopia Sibiului.

În aceeași zi, la orele 14, Domnul Secretar general al Departamentului Cultelor, Profesor Dumitru Dogaru, a dat un dejun — în saloanele Restaurantului Athenée Palace — în cinstea I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin al Ardealului.

În cursul dejunului — la care au luat parte cei mai susamintiți și alți invitați — s-au rostit toasturi.

Seria toasturilor a fost deschisă de DI Secretar General al Departamentului Cultelor, Profesor Dumitru Dogaru, salutînd pe noul Mitropolit al Ardealului, care intră în comunitatea conducătorilor de culte din țara noastră cu o înaltă funcție de răspundere, spre a îndeplini sarcini cerute de zilele noastre.

Dezvoltînd diferitele forme de raporturi între stat și culte care au existat pînă acum în istorie, DI Secretar General a spus că Statul nu trebuie să se amestece în problemele religioase. El are să vegheze doar ca pe structura acestor probleme să nu constituie o politică dăunătoare intereselor Statului nostru socialist.

După douăzeci de ani de experiență a acestei concepții, rezultatul este pacea confesională în țară. Acum, cetățenii nu mai privesc Statul de pe poziții religioase, ci în funcție de orice lucrare care interesează pe toată lumea, adică binele obștesc.

Această politică a pus și cultele religioase în situația de a reflecta asupra raporturilor lor întreolaltă, dar și asupra raporturilor lor cu statul socialist. Biserica Ortodoxă Română, sub conducerea Prea Fericitului Patriarh Justinian, a avut o contribuție de mare valoare în ceea ce privește deținerea poziției pe care o are un cult religios în viața obștească a Statului socialist. Numeroasele volume din seria intitulată Apostolat Social, alcătuite de Prea Fericirea Sa, reprezintă o contribuție impunătoare la lămurirea acestei poziții. Dar și contribuția celorlalte culte la lămurirea acestei poziții e demnă de relevat. Astfel, Eminența Sa DI Episcop evanghelic luteran Dr. Friederich Müller, la împlinirea vârstei venerabile de 80 de ani, a declarat că Biserica Evanghelică-Luterană C. A. pe care o conduce, vede posibilitatea dănuirii ei firești într-un stat socialist ca al nostru. La fel s-au exprimat șefii de culte reformat și mozaic, ale căror declarații au avut ecouri largi și favorabile așezării noastre statale și sociale și peste hotare și cu drept cuvînt, căci la noi nu numai cultele cu mulți credincioși sînt tratate echitabil, ci și cele cu credincioși puțini. Chiar preoții romano-catolici — conduși multă vreme de episcopi care n-au înțeles că statul nostru socialist are bunăvoința de a lua în considerare dezideratele cultului lor — recunosc astăzi, în marea lor majoritate, că ei au în România o situație convenabilă, deși le lipsește, încă, un statut de organizare. Ei au meritul de a fi făcut un pas înainte pe drumul nou pe care mergem, făcînd posibilă și din partea lor conviețuirea între culte și statul socialist.

Salutînd pe cei de față, în numele Departamentului Cultelor, DI Secretar General a spus că este convins că în toți se afirmă spiritul unei înalte răspunderi pentru viitorul nostru al tuturor, căci toți sînt hotărîți să ajute poporul nostru în vigurosul său mers înainte. Aceasta e atmosfera în care vine tînărul Mitropolit al Ardealului, I. P. S. Dr. Nicolae Mladin, pentru ca laolaltă cu ceilalți să facem să strălucească România noastră socialistă în zilele de mîine, prin toți fiii ei devotați pe care îi are.

Prea Fericitul Patriarh Justinian a subliniat că începînd cu ziua de azi noul Mitropolit al Ardealului trece în rîndurile demnitarilor statului nostru. Datorită colaborării loiale a Bisericii noastre cu statul, noi trăim astăzi, la această agapă și la solemnitatea care a precedat-o, sentimentul interesului deosebit pe care ocîrmuirea patriei noastre îl poartă Bisericii noastre și celorlalte culte.

Prea Fericirea Sa a ridicat paharul pentru sănătatea Conducătorilor Patriei, a Domnului Secretar General Profesor Dumitru Dogaru și a colaboratorilor săi.

Au toastat de asemenea: Șef-rabin Dr. Mozes Rozen, din partea Cultului Mozaic; Mgr. Dr. Francisc Augustin, din partea Arhiepiscopiei romano-catolice din București; DI Decan și Vicar Dr. Hermann Binder, în numele Bisericii Evanghelice-Luterane C. A. din Sibiu; P. C. Prot.

Dr. Carol Pop, din Eparhia Oradiei; P. C. Consilier Onisie Moraru, din Eparhia Clujului; P. C. Pr. Prof. D. Stăniloae, de la Institutul teologic din București, fost profesor și rector la Institutul teologic din Sibiu; P. C. Prot. Petru Boeriu din Mediaș, în numele protopopilor, preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia de Sibiu și Alba Iulia.

A răspuns tuturor I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin, declarând: „Teologia m-a învățat demult și definitiv că, pentru creștinismul autentic, omul izolat e nefericit. Adevărata fericire constă în a te simți încadrat în chip firesc și sincer într-o comunitate. Acest adevăr creștin autentic și vechi îl văd eu întruchipat azi, aci, în această comunitate a dragostei, care este oglinda întregii Ortodoxii și a întregului nostru popor.

Nu sînt singur, nu sînt izolat cînd pășesc pe drumul misiunii mele de arhipăstor — și constatarea aceasta mă umple de curaj și îmi dă încrederea că strădaniile mele ulterioare vor ajunge la biruință.

Sînt fericit că, azi, Ocîrmuirea de Stat mi-a acordat încrederea ei prin Decretul de recunoaștere a alegerii făcute duminică, 4 iunie a.c., de către Colegiul Electoral Bisericesc. Încrederea aceasta constituie un fundament solid, pe care vom putea făuri împreună lucrări noi de întărire a patrie noastre dragi“.

În continuare I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin a mulțumit tuturor, adresînd cuvînt aparte fiecărui vorbitor.

I. P. S. Sa a încheiat cuvîntul său exprimînd călduroase mulțumiri Domnului Prof. Dumitru Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor, „pentru toate bucuriile pe care ni le-a hărăzit în această zi, atît prin cuvîntul său luminat, cît și prin fermecătoarele sale însușiri de gazdă la această agapă. Sprijinul și încrederea pe care mi le arată Inalta Ocîrmuire de Stat și Sfîntul Sinod — a spus I. P. S. Sa — sînt pentru mine un imbold în munca ce mă așteaptă“.

Hirotonirea întru Arhiereu a Arhipăstorului nostru

În spre seara zilei de miercuri, 7 iunie a.c., după Vecernie, în Catedrala Sf. Patriarhii s-au făcut pregătirile pentru hirotonirea întru arhiereu a noului Mitropolit al Ardealului. A avut loc atunci, după pravilă, așa-numita „Chemare a Iposifiului“, a candidatului la treapta arhieriei.

În dangătul pătrunzător al clopotului mare, Iposifiul a fost condus de numeroși I. P. S. și P. S. Ierarhi Membri ai Sfîntului Sinod pînă în fața altarului, unde s-au îndeplinit cele convenite de către I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, împreună cu P. S. Episcop Vicar Patriarhal Antim, Secretarul Sf. Sinod, care — împreună cu Iposifiul — au semnat în Condica Sfîntă cuvenitul Proces Verbal.

După aceea, la Palatul Patriarhal, Iposifiul a fost prezentat P. F. Patriarh Justinian.

A doua zi, joi, 8 iunie a.c. — la Praznicul Înălțării Domnului — s-a săvîrșit hirotonirea întru arhiereu a Arhipăstorului nostru, de către P. F. Patriarh Justinian, împreună cu I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului și P. S. Episcop Vicar patriarhal Antim Tîrgovișteanul, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor au făcut parte, între alții: P. C. Prof. Dr. Grigorie Marcu și P. C. Consilier O. Moraru (Cluj).

Înainte de Sf. Liturghie s-a săvîrșit așa-numita „Cercare a Iposifiului“, în cursul căreia, sub formă de dialog, candidatul face o amplă și solemnă mărturisire de credință.

La Sf. Liturghie, după ultimul „Sfinte Dumnezeule...“, în fața ușilor împărătești, se săvîrșește hirotonirea întru arhiereu. După aceea, P. F. Patriarh Justinian îl înfățișează credincioșilor pe noul hirotonit arhiereu, rostind de trei

ori: „Vrednic este!“ Corul Sf. Patriarhii — dirijat de Dl Conf. univ. Nicolae Lungu — răspunde puternic: „Vrednic este!“ P. F. Patriarh oferă apoi noului arhiereu, pe rînd: sacosul, omoforul, engolpionul și crucea, apoi mitra arhierască, zicînd la fiecare: „Vrednic este!“ — iar corul răspunde: „Vrednic este!“ Ierarhii hirotonisitori sărută pe noul arhiereu, iar apoi intră cu toții în Sf. Altar. Sf. Liturghie continuă. La Priceastă, potrivit pravilei, primul se cuminecă noul arhiereu. După aceea, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a predicat despre însemnătatea arhieriei în viața bisericească, spunînd, între alte:

Încă din vremea viețuirii Sale, Mîntuitorul a ales 12 apostoli, pe care înainte de înălțarea Lui la cer, i-a trimis să propovăduiască Evanghelia la toate popoarele, să fie economi ai tainelor lui Dumnezeu și călăuzitori ai celor credincioși pe calea cea dreaptă, și pentru aceasta la zece zile după înălțare a trimis peste ei puterea Duhului Sfînt, ca lucrarea lor să nu fie numai lucrare omenească, ci lucrare în puterea și duhul lui Hristos. Iar sfinții Apostoli au sfințit și așezat în Bisericile creștine diaconi, preoți și episcopi, ca Hristos să lucreze prin ei pînă la sfîrșitul veacului.

Această lucrare se arată în deplinătatea harului în cea mai înaltă treaptă a ierarhiei, în arhiereul-episcop, chip al arhiereului veșnic, Hristos. Căci arhiereul-episcop nu este numai un credincios, care a fost pus să conducă Biserica, ci prin hirotonie este înveșmîntat cu „putere de sus“ și Hristos însuși lucrează prin el cele spre mîntuirea noastră. Așa cum Iisus Hristos a împlinit lucrarea Sa mîntuitoare ca arhiereu, ca învățător și ca păstor (împărat) — așa și arhiereul-episcop prelungeste lucrarea arhierască, învățătoarească și conducătoare a lui Hristos în Biserica Sa. Arhiereu mare este Mîntuitorul pentru că s-a adus jertfă pe cruce pentru mîntuirea lumii și această jertfă — ca un arhiereu veșnic — o aduce mereu Tatălui în „Sfînta Sfintelor“, la altarul cel ceresc, unde a intrat odată pentru totdeauna. (Evrei 4, 14; 6, 20; 7, 24—27; 9, 11—12). Arhiereu este și cel sfințit prin punerea mîinilor pentru că Hristos — arhiereu cel mare prin aceasta aduce și se aduce pe Sine iarăși și iarăși jertfă, jertfa trupului și singelui Său sub forma nesîngeroasă a pîinii și vinului. Sfînta Euharistie nu este numai taina prin care ne împărtășim cu trupul și sîngele Domnului, ci este și jertfa de pe Golgota actualizată, prelungită peste veacuri, adusă pe altarele Bisericilor și primită la altarul cel din ceruri, cel veșnic, la care liturghisește Iisus Hristos însuși, înconjurat de îngeri și sfinți. Aici pe masa Sf. Altar arhiereul aduce în fața lui Dumnezeu trupul Domnului care se frînge pentru noi și sîngele Domnului care se varsă pentru noi spre iertarea păcatelor, căci prin rugăciunea (epicleza) arhiereului Sf. Duh se coboară peste sfintele daruri și preface pîinea în trupul lui Hristos și vinul în sîngele lui Hristos și altarul devine Golgota pe care se jertfește Hristos.

Iisus Hristos Domnul însă nu e numai arhiereu cel mare ci și Învățătorul adevărului divin. În el avem revelația desăvîrșită despre Dumnezeu, despre voia Lui cea sfîntă, despre lucrarea Lui mîntuitoare. El este învățătorul prin excelență. Arhiereul-episcop este și el învățătorul turmei sale, nu cu de la sine putere ci prin alegere și trimitere de la Hristos-Învățătorul. Hristos însuși este cel ce învață în Duhul Sfînt prin aleșii Săi, luminîndu-le mințile și călăuzindu-i la adevărul dreptei credințe și ferindu-i de învățături eretice.

Iisus Hristos este Arhiereu, Învățător, dar și Păstorul cel bun care cunoaște oile Sale și oile îl cunosc pe El și merg după El și El sufletul își pune pentru oi (Ioan 10, 4, 11, 14). Arhiereul-episcop este și el așezat de Mîntuitorul ca păstor al preoților și credincioșilor, călăuzitor al tuturor

pe calea mîntuirii. Prin el Hristos însuși, păstorul cel mare, merge în fruntea turmei drept credincioase și o conduce la pășunea cea aleasă a vieții duhovnicești. Prin el Hristos însuși cheamă pe preoți și credincioși să iubească pe om, să iubească dreptatea, înfrățirea și pacea, să iubească patria și poporul și să se străduiască pentru ca pe pămînt viața să fie tot mai bună, mai rodnică și mai fericită.

Mare este taina dreptei credințe, că Hristos cel înălțat la cer este mereu prezent și lucrător în Biserica Sa, că El lucrează prin slujitorii Săi, în mod deplin prin arhiereul-episcop, treapta cea mai înaltă a ierarhiei și centrul puterii duhovnicești, episcop care este arhiereu jertfitor, învățător și păstor al Bisericii. De aceea cutremurat sînt în adîncul sufletului că în ziua de azi, Domnul cel înălțat la cer a revărsat — prin rugăciunea și punerea mîinilor arhierieilor săi, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian — asupra nevredniciei mele harul arhieriei, ca să fiu de acum înainte chip al Arhiereului celui veșnic în lume. Îmi dau seama că nu prin vreo vrednicie oarecare sînt ce sînt, ci numai prin darul lui Dumnezeu, care face din vase smerite vase de cinste în Biserica Sa. Sînt cu atît mai cutremurat de acest mare și negrăit dar, cu cît aud cuvintele Sf. Apostol Pavel, care zice: „Nu nesocoti harul“ ci „să aprinzi harul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mîinilor“ (I Tim. 4, 14; II Tim. 1, 6). Și dacă am îndrăznit să îngenunchez la Sf. Altar în fața Arhiereului celui mare, în fața Înălților Ierarhi, a preoților și credincioșilor, am făcut-o cu gîndul că Duhul Sfînt pe cele slabe le întărește și pe cele de lipsă le împlinește și pentru că aud cuvîntul Domnului: „Iată Eu cu voi sînt“.

Mulțumind Înălților Ierarhi, în frunte cu P. F. Patriarh Justinian — și celor ce m-au hirotonit întru arhiereu și celor ce sînt de față la această sfîntă slujbă, și preoților și credincioșilor, rog pe bunul Dumnezeu să mă întărească în slujba Sa și a Bisericii Sale și să reverse harul Său peste credincioșii ortodocși români de pretutindeni și darurile Sale cele bogate peste poporul și țara noastră. Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sf. Duh să fie cu voi cu toți.

La sfîrșit, I. P. S. Sa a împărțit anafură credincioșilor și a primit felicitări.

Au luat parte la hirotonirea întru arhiereu a Arhipăstorului nostru: I. P. S. și P. S. Ierarhi Membri ai Sf. Sinod, membri permanenței Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, rectori și profesori de teologie, slujitori ai Administrației Patriarhale și ai Arhiepiscopiei Bucureștilor, preoți și credincioși.

La Palatul Patriarhal s-a servit apoi o masă restrînsă, la care au luat parte, ca invitați de onoare, Dl Secretar general al Departamentului Cultelor, Prof. D. Dogaru, Dl Director general I. N. Bărbulescu, înalți ierarhi, membrii permanenței Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu ș.a.

*

În după amiaza aceleiași zile, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belășcu și P. C. Consilieri arhiepiscopesci I. Nicoară, I. Vlad și D. Călugăr s-au îndreptat cu mașinile spre Sibiu, spre a face pregătirile trebuincioase în vederea înscăunării Arhipăstorului nostru.

Instalarea Înalt Prea Sfîntului Mitropolit Dr. Nicolae Mladin a fost stabilită pentru data de Duminică 11 iunie a.c., ea avînd a se desfășura în Catedrala metropolitană din Sibiu.

Numărul următor al foii noastre va fi dedicat solemnităților împreunate cu săvîrșirea acestui act însemnat, prin care Arhiepiscopia Sibiului și Mitropolia Ardealului sînt înzestrate cu ocîrmuitorul lor dorit și prețuit.

„TELEGRAFUL ROMÂN“